

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 564/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац и Бранка Станића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., као правног следбеника иза пок. ББ бивше из ..., кога заступају пуномоћници Дејан М. Недић и Игор Р. Павловић, адвокати из ..., против тужених ВВ из ..., ГГ из ... и ДД из ..., као правних следбеника иза пок. ББ бивше из ..., ради утврђења, одлучујући о сукобу надлежности између Другог основног суда у Београду и Вишег суда у Београду, у седници већа одржаној 16.10.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету стварно и месно је надлежан Виши суд у Београду.

Образложење

Тужилац је поднео тужбу Другом основном суду у Београду 05.05.2017. године, којом је тражио утврђење да је стекао право својине на стану број ..., на четвртој спрату површине ..., у улици ..., улаз ... у ..., као ванкњижног власништва пок. ББ, бивше из ..., што су тужени дужни да трпе и да дозволе тужиоцу упис права својине у јавним књигама.

Други основни суд у Београду је решењем П бр. 1929/17 од 16.05.2017. године утврдио вредност предмета спора у износу од 5.085.920,00 динара, огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе предмета доставио Вишем суду у Београду као стварно надлежном.

Својим актом П 6329/19 од 03.10.2019. године Виши суд у Београду није прихватио своју стварну надлежност и предмет је доставио Врховном касационом суду.

Решавајући настали сукоб надлежности у смислу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Виши суд у Београду.

Према члану 22. став 2. Закона о уређењу судова, основни суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима, ако за поједине од њих није

надлежан други суд и води извршне и ванпарничне поступке за које није надлежан неки други суд. Ставом 3. прописано је да основни суд у првом степену суди у стамбеним споровима, споровима поводом заснивања и постојања и престанка радног односа, о правима обавезама и одговорностима из радног односа, о накнади штете коју запослени претрпи на раду или у вези са радом, споровима поводом задовољавања стамбених потреба на основу рада. Чланом 23. став 1. тачка 7. истог закона прописано је да виши суд у првом степену суди у грађанскоправним споровима кад вредност предмета спора омогућује изјављивање ревизије.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према члану 31. став 1. истог закона ако се тужбеним захтевом тражи утврђења права својине или других стварних права на непокретностима, утврђење ништавости, поништај или раскид уговора, који има за предмет непокретност, вредност предмета спора се одређује према тржишној вредности непокретности или њеног дела.

Тужилац је тужбом тражио утврђење да је као правни следбеник иза пок. ББ, стекао право својине на спорном стану. Други основни суд у Београду је имајући у виду укупну површину спорне непокретности и просечну цену квадратног метра у градској зони у којој се налази иста непокретност одредио вредност предмета спора у овој правној ствари од 5.085.920,00 динара. Како се у конкретном случају не ради о стамбеном спору, већ о спору ради утврђења права својине, то је с обзиром на вредност предмета спора за поступање у овој парници стварно и месно надлежан Виши суд у Београду, а не Други основни суд у Београду.

На основу члана 22. став 2. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић